

ne in de mythologie had gespeeld en evenwel gloeiden van nationalen zin.

Weldra verscheen, op een ander slordig blaadje gedrukt, een manifest van een Vereeniging voor de Hollandsche Heerenkleeding en ter bevordering van Nationale Nijverheid.

'Bij het verschijnen van de eerste nummers der Euphrosyne' – zoo zeide dit manifest – 'heeft men algemeen gedacht, dat ook onverwijld een model van eene Nationale Kleederdragt voor Heeren zou verschijnen, en als zoodanig kwamen dagelijks aanvragen bij de Uitgevers dezes.

'Men schijnt er niet genoeg op gelet te hebben, dat de uitgave der Euphrosyne geschiedt door eene Vereeniging van Hollandsche Vrouwen en Jonkvrouwen, die, zich belastende met oorspronkelijke modellen eener Kleederdragt voor Dames te leveren, zulks niet verkozen, noch gevoelig konden doen voor Heeren. De uitgevers, om aan de menigvuldige aanvragen te voldoen, zoowel als om het werk der Nationale Kleederdragt te voltooien, zijn op de gedachte gekomen, eenige Heeren uit te noodigen, die, en door hunnen stand in de Maatschappij, en door hunne kunde en smaak, in deze hunne bedoeling ten volle konden voorzien, zoo door het doen vervaardigen van geschikte modellen als door het leveren van eenig letterwerk. Zij zijn gelukkig genoeg geweest om hierin te slagen, zoodat reeds ter perse ligt het eerste nummer van een nieuw Tijdschrift onder den titel: Proteus, Tijdschrift voor Hollandsche Heerenkleeding en ter bevordering van Nationale Nijverheid, hetwelk, nevens gemengde Lectuur, bevatten zal het eerste model eener Manskleding, mitsgaders een nieuw model van Hollandsch Rijtuig. De Heeren, die deze taak, ter liefde der zaak zelve en ter bevordering van Nationaliteit en Inlandsche nijverheid en welvaart, wel op zich hebben willen nemen, verlangen intusschen volstrektelijk onbekend te blijven' – Enzoo voort. . .

Hiermee was dus nu het spel compleet. Een vereeniging voor Hollandsche Dameskleeding, een vereeniging voor Hollandsche Heerenkleeding, beide anoniem geleid. Er is iets heroieks in die laatste omstandigheid, de opoffering van het naamloos individu voor het heil van de gemeenschap. En er is ook iets Hollandsch voorzichtig en slims in. Men loopt geen gevaar zich te compromitteeren, als de zaak falikant uitkomt, men wordt aldus niet het offer van eigen geestdrift. Dat is dezelfde voorzichtige dapperheid, die de Vaderlander al sedert 1815 met den besten uitslag betracht had en die, zoo in 't algemeen, een bruikbare meter is voor de graad van warmte door het nationaal enthousiasme bereikt.